

længe vedblive at være en saadan, at hvis man vil det, hvis man personlig har Ønsket om at gøre det, kan man sige: Ja, men alt er jo endnu uklart og uroligt, der foreligger intet, som kan danne Udgangspunktet for en ny Tilstand. Men Tilstanden vil vel ogsaa være saadan, at man, hvis man vil det, meget vel vil kunne sige: I de Vilkaar, hvorunder der virkedes i Aarene 1922—23, er der dog indtraadt en saa kendelig Bedring, at vi nu mener at kunne tage en Forhandling op af anden Karakter end den, der den Gang var Tale om.

Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pürschel, sagde, at disse Forslag skulde tjene en indrepolitisk Mission, og jeg forstod ham saaledes, at han dermed mente, at det skulde være et Middel til ligesom at holde den nuværende Situation gaaende indtil det ordinære Valg i 1928. Det ærede Medlem tager fejl. Disse Forslag har ikke nogen politisk Mission af den ene eller den anden Beskaffenhed, disse Forslag er Udtryk for en Opfattelse, som meget store Dele af det danske Folk har næret lange Tider igennem uanset skiftende indrepolitiske Situationer. Jeg føler mig overbevist om, at de i dette Øjeblik er Udtryk for Opfattelsen hos et meget betydeligt Flertal af den danske Vælgerbefolkning, og den Dag en Folkeafstemning vilde finde Sted, vilde ærede Medlemmer blive klare over, i hvilken Grad dette er Tilfældet.

Men her lagde den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti særlig Vægten paa, at man ikke tænker sig, saaledes som jeg havde udtalt mig, en Appel til Vælgerne, hvis Landstinget nu forkastede Forslaget. Saa vil Regeringen dog ikke opløse Folketinget, siger det ærede Medlem, og han benyttede jo dette til at drille Regeringen med. Drilleriet skal jeg for min Del lade ligge, jeg ved ikke, om det tjener noget Formaal at føre nogen Diskussion herom her i Tinget; men det afgørende er, at en Appel til Vælgerne gennem en Opløsning af Folketinget ikke vilde kunne bringe noget Resultat. En Tilbagevenden til Tinget af det samme Flertal, selv forstærket, vilde ikke fjerne og formodentlig heller ikke omvende Landstingets nuværende Flertal. De forfatningsmæssige Forhold er saadanne, at Betydningen af en Appel til Folketingsvælgerne gennem en Opløsning af Folketinget vilde være, at Muligheden for den afgørende Appel, Appellen til Landstingsvælgerne, skødes et Par Aar ud i Tiden. Dette vilde være en Fremgangsmaade, som ingen, der ønsker et Resultat i denne Sag, vilde kunne

anbefale. Af Hensyn til Sagen maa, som Forfatningen er, og for en stor Del netop gennem Venstres Bestræbelser paa dette Punkt er blevet, denne Appel blive en Appel tilrettelagt under de grundlovmæssige Forudsætninger til Landstingets Vælgere med det Formaal for Øje at tilvejebringe Overensstemmelse mellem Folketing og Landsting.

Jeg haaber ikke, at en saadan Appel skal blive nødvendig, jeg haaber vedblivende paa, at vi, før vi staar overfor den Dag, da denne er mulig, og helst inden længe, kan komme til et virkeligt Resultat. Men jeg tror, at man fra alle Sider skal gøre sig fortrolig med den Tanke, at hvis en Forstaaelse ikke opnaas, bliver dette Vejen, man nødvendigvis maa vandre.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. P. Munch har med de afsluttende Udtalelser, han nu fremsatte, givet den tydeligst mulige Motivering af den indenrigspolitiske Baggrund, paa hvilken Forhandlingen nu finder Sted, og de indenrigspolitiske Formaal, det foreliggende Lovforslag tilsigter. Jeg finder derfor ikke nogen som helst Grund til at dvæle ved dette Spørgsmaal, thi klarere kunde man ikke gøre det, end den ærede Ordfører for Udvalget her har gjort det. Jeg finder heller ingen Grund til i Enkeltheder at drøfte det foreliggende Lovforslag, da der ikke er stillet noget som helst Ændringsforslag, og Lovforslaget som Følge deraf ikke paa noget som helst Punkt er undergaaet Ændringer. Alle de Udtalelser, der fremsattes af de to Oppositionspartier ved første Behandling af Lovforslaget, maa i saa Henseende være tilstrækkelige. Der er for mig heller ikke nogen som helst Grund til at gaa i Enkeltheder med Hensyn til principielle og folkeretlige Betragtninger vedrørende det foreliggende Lovforslag, da disse efter mit Skøn er uddebatterede ved første Behandling, og jeg skal ikke følge den ærede Ordfører for Udvalget ind paa den Vej. Thi det forekommer mig, at det, der nu fremkom i saa Henseende, i alt væsentligt er en Gentagelse af Debatten ved første Behandling.

Den udenrigspolitiske Situation vedrørende skal jeg derimod tillade mig at fremsætte nogle Betragtninger, som kan føre de Bemærkninger, jeg fremsatte ved første Behandling, op til Dato. Det forekommer mig, at den Udvikling, der er foregaaet siden vi i November havde dette Lovforslag til første Behandling, kun i meget høj Grad har bekræftet Rigtigheden af de Udtalelser, jeg fremsatte ved den Lejlighed, Udtalelser,